

سخن رئیس همایش

«همایش آموزش جغرافیا، الزامات نظری و اهداف»

عصری که در آن زندگی می‌کنیم، دوران تغییرات گسترده در عرصه‌های مختلف است. این دوران و این تغییرات، فقط محدود به ساختارهای اجتماعی و یا کشورهای پیشرفته نیست. بلکه، همه سازمان‌ها را در عصر صنعت، اطلاعات و دانایی، تا جامعه دانشی را شامل می‌شود. در جامعه دانشی، منبع اصلی برای افراد دانش است؛ در جامعه دانشی، هر فرد با هر دانشی که داشته باشد، باید در هر ۴ یا ۵ سال یک‌بار، دانش جدیدی به دست آورد؛ زیرا در غیر این صورت دانش او مهجور خواهد شد. هر سازمان نیز باید خود را وقف خلق فرآیندهای جدید کند و همچنین هر مدیری باید چند اقدام اصولی انجام دهد تا با تغییرات همگامی داشته باشد:

اول، بهبود مستمر همه کارهایی است که سازمان انجام می‌دهد. دوم، هر سازمان باید بیاموزد که از دانش خود استفاده کند و بر مبنای دانش به دست آمده خدمات ارائه دهد؛ و سوم اینکه، به مثابه فرایندی نظام‌مند، دست به ابداع بزند. این اقدامات میسر نمی‌گردد مگر اینکه شرایط انتقال و اشتراک دانش فراهم گردند. از همین‌رو، دانشگاه که محور تولید دانش بوده و به عنوان چشمه‌های انتقال دانش شناخته می‌شود، از شرایط منحصر به فردی برخوردار می‌باشد. در زمینه انتقال دانش بین استادان و معلمان، مهارت‌ها و دانش تخصصی و مهارت‌های آموزشی شامل: روش‌ها و فنون تدریس و هنر آموزش وجود دارد که به تعبیر بسیاری از صاحب‌نظران حیاتی‌ترین سرمایه دانشگاه است، که اگر به آن توجه نشود جبران آن هزینه‌بر خواهد بود. در ورود دانشگاه به هزاره سوم، یکی از مسائل مورد توجه در جامعه دانایی‌محور و دانش-محور، ایجاد شاخه‌های تحصیلی میان رشته‌ای است که در آن پداگوژی دانشگاهی با مشکلات تدریس استادان در این رشته‌ها مواجه شده است؛ چرا که اکثر استادان از تخصص‌ها و مهارت‌های چندگانه برخوردار نبوده و نیازمند تبادل دانش حرفه‌ای و آموزشی با هم‌تایان خود هستند. چنین ارتباط‌های مؤثری در گرو برقراری یک جریان دانشی خوب در دانشگاه و نظام آموزش و پرورش می‌باشد. برگزاری نشست‌های علمی؛

سخنرانی‌ها و همایش‌ها در دانشگاه یک جریان دانشی خوب است که می‌تواند منجر به انتقال دانش؛ بالندگی حرفه‌ای و شخصی استادان و معلمان، بهبود کیفیت آموزش و در نهایت کیفیت دانشگاه نیز شود. دانشگاه فرهنگیان خراسان جنوبی نیز، در راستای کیفیت بخشی به آموزش و بسترسازی برای انتقال دانش، مهارت‌ها و تجارب علمی، آموزشی و پژوهشی استادان و معلمان، اقدام به برگزاری «دومین همایش ملی آموزش جغرافیا» با تاکید بر فضای مجازی نمود. هدف از برگزاری این همایش ساماندهی دانش بومی حاصل از تجربیات استادان و معلمان، ثبت، تدوین و انتقال آنها، آشنایی معلمان جدید و دانشجومعلم با این تجارب، ایجاد نگرش مثبت نسبت به تجارب زیسته، ایجاد فرصت برای تعامل علمی و اشتراک‌گذاری دانش میان استادان و معلمان در رشته جغرافیا بود که به یاری خداوند و با تلاش همه دست‌اندرکاران، همایش به صورت نیمه حضوری و مشارکت پژوهشگران و علاقه‌مندان بسیاری برگزار گردید. از این‌رو، بر خود لازم می‌دانم از زحمات دبیر علمی همایش، جناب آقای دکتر سیاوش شایان و همچنین اعضای کمیته علمی و داوری به ویژه جناب آقای دکتر محمدرضا یوسفی‌روشن و همچنین دبیر کمیته اجرایی همایش جناب آقای مهندس محمد دیمه‌ور و اعضای کمیته اجرایی و مدرسان کارگاه‌های جانبی همایش، جناب آقای دکتر مهدی چوپینه و جناب آقای دکتر احمد بخشی و سرگروه‌های آموزشی جغرافیا و زمین‌شناسی استان خراسان جنوبی، خانم دکتر عرب؛ خانم دکتر غلامی و سرکارخانم بوشادی و همچنین انجمن معلمان جغرافیای کشور؛ دانشگاه بیرجند؛ اداره کل آموزش و پرورش استان؛ دانشگاه پیام نور؛ شهرداری بیرجند؛ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان و بانک تجارت استان صمیمانه تشکر و قدردانی نمایم. همچنین از مساعدت و حمایت معاونت پژوهش و فناوری، مدیران کل و کارشناسان حوزه پژوهش سازمان مرکزی و مدیران و معاونین و همکاران پردیس‌های استان به ویژه حوزه هوشمندسازی تشکر و قدردانی می‌شود.

با احترام ایرج مهدی‌زاده

رئیس همایش